

Što su to „Posljednje stvari“?

Kako je kratko vrijeme našeg zemaljskog puta! U dubini srca dosljednog kršćanina ove riječi zvuče kao jedan prijekor, jer nije uvijek bio velikodušan, a istovremeno su mu i kao neprestano poticanje...

15.11.2012.

Kršćanska tradicija koristi pojam „posljednje stvari“ za ono s čim se svaka osoba suočava na kraju svoga života: smrt, sud i vječna sudbina – raj ili pakao. Kroz liturgiju Crkva

pred nas stavlja ove stvarnosti osobito u studenom, i poziva sve kršćane da o njima razmišljaju.

Sveti Josemaria govori nam o tome kako vrijeme prolazi:

Danas želim govoriti o vremenu, o ovom vremenu koje prolazi... Nas kršćane trebala bi površnost zemaljskoga potaknuti na bolje korištenje svoga vremena, a nikako da nam ono ulijeva strah pred našim Gospodinom i još manje da smrt smatramo nekim kobnim kraljem... Kada mislim na ovu stvarnost vrlo dobro razumijem opomenu apostola Pavla Korinćanima: *tempus breve est*, vrijeme je kratko. Kako je kratko vrijeme našeg zemaljskog puta! U dubini srca dosljednog kršćanina ove riječi zvuče kao jedan prijekor, jer nije uvijek bio velikodušan, a istovremeno su mu i kao neprestano poticanje da ostane vjeran. Da, zacijelo, kratko je vrijeme u kojem

možemo ljubiti, dati se i kajati se. Zato bi bilo nepravedno da se ono protrati da se takvo blago neodgovorno baci kroz prozor: ne možemo spiskati ovo razdoblje koje nam je Bog svakom pojedinom povjerio.

Prijatelji Božji, 39

Neizbježno

Smrt će doći neumoljivo. Stoga, kako je isprazna taština usredotočiti svoje postojanje na ovaj život! Pogledaj koliko trpe tolike osobe, muškarci i žene. Jednima ga je, jer završava, teško napustiti; drugi, jer traje, dosađuju se... Nema smisla, ni u jednom slučaju, taj pogrešan pokušaj opravdanja našeg prolaza ovom zemljom kao cilja.

Treba izići iz te logike i usidriti se u drugoj: onoj vječnoj. Potrebna je posvemašnja promjena: treba se isprazniti od sebe, od prolaznih

egocentričnih motiva, da bismo se preporodili u Kristu, koji je vječan.

Brazda, 879

Vrijeme je naše blago, „novac“ za kupnju vječnosti.

Brazda, 882

Bez straha

Ne čini od smrti tragediju, jer ona to nije! Samo se ravnodušna djeca ne žele susresti sa svojim roditeljima.

Brazda, 885

Kad misliš na smrt, unatoč svojim grijesima, ne boj se... Jer On već zna da ga voliš... i od kakve tvari si sačinjen.

- Ako ga tražiš, primit će te kao što je otac primio izgubljenog sina. Ali, moraš ga tražiti!

Brazda, 880

Ne smrt već Život

Smrt, djeco moja, nije nešto strašno. Smrt su vrata koja se otvaraju prema Ljubavi, Ljubavi s velikim početnim slovom – prema sreći, odmoru i radosti. To nije kraj, već početak. Za kršćane, smrt nije smrt: ona je život. Život, s velikim početnim slovom. Suočite se sa smrću s povjerenjem. Uzmite to u obzir; neizbježno će doći... Zašto bi vas plašila? Zašto da u panici ronimo svoje glave u pijesak? Gospodine, smrt je Život. Gospodine, za kršćane, smrt je odmor, Ljubav, i to je moje konačno.

Sveti Josemaria odgovara na pitanje kako se suočiti sa strahom od smrti, u Peruu; citirano u *San Josemaría y los enfermos* Miguel Ángel Monge (ur.), Palabra, Madrid 2004.

Pravi je kršćanin uvijek spreman pojaviti se pred Bogom. Jer je u svakom trenutku – ako se bori da živi

kao Kristov čovjek – spreman izvršiti svoju dužnost.

Brazda, 875

Pred smrću, budi vedar! – Takvog te želim. – Ne s hladnim stoicizmom jednog poganina, nego sa žarom djeteta Božjega, koji zna da se život mijenja, a ne oduzima. Umrijeti?... Živjeti!

Brazda, 876

Karijera koja je jedina važna

Doktor prava i filozofije pripremljao se na natječaj za katedru na Sveučilištu u Madridu. Dvije blistave „karijere“, blistavo ostvarene. Primio sam njegov poziv: bio je bolestan i želio je da ga posjetim. Došao sam u pansion gdje je stanovao. – „Oče, umirem“, bio je njegov pozdrav. Usrdno sam ga hrabrio. Htio je učiniti opću ispovijed. Umro je još iste noći.

Jedan arhitekt i jedan liječnik pomogli su mi ga obući. – I, na pogled na to mlado tijelo koje se počelo naglo raspadati... sva trojica smo se složili u tome kako su dvije sveučilišne „karijere“ bile ništavne naspram one konačne kojom je, kao dobar kršćanin, bio upravo okrunjen.

Brazda, 877

Sve se može srediti osim smrti... A smrt sređuje sve.

Brazda, 878

.....